

(Oversættelse)

**Aftale mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken San Marino
om oplysninger i skattesager**

Regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken San Marino, som ønsker at indgå en aftale om udveksling om oplysninger i skattesager, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Aftalens formål og anvendelsesområde

De kontraherende parters kompetente myndigheder skal yde bistand gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administration eller håndhævelse af de kontraherende parters interne lovgivning vedrørende de skatter, som er omfattet af aftalen. Sådanne oplysninger skal indbefatte oplysninger, som kan forudses at være relevante for ansættelse, ligning og opkrævning af sådanne skatter, inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse af skattekrav eller efterforskning eller retsforfølgning af skattesager. Oplysningerne skal udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og skal behandles som fortrolige på den måde, som er fastlagt i artikel 8. De rettigheder og den beskyttelse, som tilkommer personer i henhold til den anmodede parts lovgivning eller administrative praksis, forbliver gældende, i det omfang det ikke unødigt hindrer eller forsinker effektiv udveksling af oplysninger.

Artikel 2

Jurisdiktion

En anmodet part er ikke pligtig til at fremskaffe oplysninger, som hverken er i dens myndigheds besiddelse eller besiddes eller kontrolleres af personer inden for dens jurisdiktion.

Artikel 3

Skatter omfattet af aftalen

1. Denne aftale omfatter skatter af enhver art og beskrivelse, som udskrives af de kontraherende parter.
2. Denne aftale finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for aftalens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. De kontraherende parters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om alle væsentlige ændringer af beskatning og hermed forbundne metoder til indsamling af oplysninger, som omfattes af denne aftale.

Artikel 4
Definitioner

1. I denne aftale har følgende udtryk den nedenfor angivne betydning, medmindre de er defineret anderledes:
 - a) udtrykket ”kontraherende part” betyder Danmark eller San Marino, alt efter sammenhængen;
 - b) udtrykket ”San Marino” betyder territoriet af Republikken San Marino, herunder ethvert anden område, inden for hvilken San Marino udøver suverænitetsrettigheder og jurisdiktion i overensstemmelse med folkeretten;
 - c) udtrykket ”Danmark” betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten i dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
 - d) udtrykket ”kompetent myndighed” betyder
 - i) i San Marino, Finansministeriet,
 - ii) i Danmark, Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - e) udtrykket ”person” indbefatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;

- f) udtrykket "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykket "selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel" betyder ethvert selskab, hvis vigtigste aktieklasse er noteret på en anerkendt fondsbørs under forudsætning af, at dets noterede aktier frit kan købes eller sælges af almenheden. Aktier kan købes eller sælges "af almenheden", hvis køb eller salg af aktier ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- h) udtrykket "vigtigste aktieklasse" betyder den aktieklasse, som repræsenterer flertallet af stemmerne i og værdien af selskabet;
- i) udtrykket "anerkendt fondsbørs" betyder sådan børs, som de kontraherende parter kompetente myndigheder er blevet enige om;
- j) udtrykket "kollektiv investeringsfond eller -ordning" betyder ethvert puljet investeringsinstrument, uanset dets juridiske kvalifikation. Udtrykket "offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning" betyder enhver kollektiv investeringsfond eller -ordning, forudsat at andele, aktier eller andre rettigheder i fonden eller ordningen frit kan købes, sælges eller indløses af almenheden. Andele, aktier eller andre rettigheder i fonde eller ordninger kan frit købes, sælges eller indløses af "almenheden", hvis købet, salget eller indløsningen ikke underforstået eller udtrykkeligt er begrænset til en afgrænset kreds af investorer;
- k) udtrykket "skat" betyder enhver skat, som denne aftale finder anvendelse på;
- l) udtrykket "anmodende part" betyder den kontraherende part, som anmoder om oplysninger;
- m) udtrykket "anmodede part" betyder den kontraherende part, som er anmodet om at videregive oplysninger;
- n) udtrykket "foranstaltninger til indhentning af oplysninger" betyder lovgivning og administrativ praksis eller domstolspraksis, der sætter en kontraherende part i stand til at indhente og videregive de oplysninger, der anmodes om;
- o) udtrykket "oplysning" betyder enhver omstændighed, meddelelse eller protokol uanset form;
- p) udtrykket "skattestraffesager" betyder skattesager, der omfatter forsætlig adfærd, der kan gøres til genstand for tiltale efter den anmodende parts straffelovgivning;

- q) udtrykket ”straffelovgivning” betyder al straffelovgivning, der benævnes som sådan i intern lovgivning, uanset om den indeholdes i skattelovgivning, straffelov eller anden lov.

2. Ved anvendelse af denne aftale på ethvert tidspunkt af en kontraherende part skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på det tidspunkt i denne parts lovgivning, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne part, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt andre steder i denne parts lovgivning.

Artikel 5

Udveksling af oplysninger efter anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed skal efter anmodning videregive oplysninger til formål som nævnt i artikel 1. Sådanne oplysninger skal videregives, uanset om den adfærd, som undersøges, ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts egen lovgivning, hvis adfærd var udøvet på den anmodede parts område.

2. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndighed er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til at sætte den i stand til at imødekomme anmodningen om oplysninger, skal denne part bruge alle relevante foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at videregive de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part, uanset at den anmodede part ikke behøver sådanne oplysninger til formål for sin egen beskatning.

3. Hvis den anmodende parts kompetente myndighed særligt anmoder om det, skal den anmodede parts kompetente myndighed videresende oplysninger efter denne artikel, i det omfang det er tilladt efter dens interne lovgivning, i form af skriftlige vidneudsagn og bekræftede kopier af originale protokoller.

4. Hver kontraherende part skal sikre, at dens kompetente myndighed har hjemmel til, til opfyldelse af de formål, som er angivet i aftalens artikel 1, at indhente og videregive efter anmodning:

- a) oplysninger, der besiddes af banker, andre finansielle institutioner, og enhver person, herunder befuldmægtigede og fondsforvaltere, som optræder i egenskab af repræsentant eller forvalter,
- b) oplysninger vedrørende ejerskabet til selskaber, interessentskaber, trusts, fonde, ”Anstalten” og andre personer, herunder – med de begrænsninger, der følger af artikel 2 – ejerskabet til alle sådanne personer i en kæde af ejere; i tilfælde af trusts, oplysninger om stiftere, forvaltere og berettigede; og i tilfælde af fonde, oplysninger om stiftere, medlemmer af

fondsbestyrelsen og berettigede. Denne aftale medfører ikke forpligtelse for de kontraherende parter til at indhente eller videresende oplysninger om ejerskab i et selskab, hvis aktier er genstand for offentlig handel, eller en offentlig kollektiv investeringsfond eller -ordning, med mindre sådanne oplysninger kan indhentes uden uforholdsmæssige vanskeligheder.

5. Når den anmodende parts kompetente myndighed anmoder om oplysninger i henhold til aftalen, skal den give følgende oplysninger til den anmodede parts kompetente myndighed for at påvise den sandsynlige relevans af de oplysninger, der anmodes om:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) en erklæring om de søgte oplysninger, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende part ønsker at modtage dem fra den anmodede part;
- c) de skattemæssige formål, for hvilke oplysningerne søges;
- d) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, er i den anmodede parts besiddelse, eller besiddes eller kontrolleres af en person inden for den anmodede parts jurisdiktion;
- e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om;
- f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende part, og at den anmodende parts kompetente myndighed ville være i stand til at indhente de anmodede oplysninger efter denne parts lovgivning eller almindelige administrative praksis, hvis oplysningerne fandtes inden for den anmodende parts jurisdiktion, samt at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale;
- g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed på dens egen område, for at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

6. Den anmodede parts kompetente myndighed skal videresende de oplysninger, der anmodes om, til den anmodende part hurtigst muligt. For at sikre en hurtig besvarelse skal den anmodede parts kompetente myndighed:

- a) skriftligt bekræfte modtagelsen af anmodningen over for den anmodende parts kompetente myndighed og give den anmodende parts kompetente myndighed underretning om eventuelle mangler ved anmodningen inden 60 dage efter modtagelsen af anmodningen;

- b) hvis den anmodede parts kompetente myndighed ikke har været i stand til at indhente og videregive oplysningerne inden 90 dage efter modtagelsen af anmodningen, herunder hvis den støder på hindringer for tilvejebringelsen af oplysningerne, eller hvis den afslår at tilvejebringe oplysningerne, skal den umiddelbart underrette den anmodende part og herunder forklare årsagen til dens manglende mulighed, karakteren af hindringerne eller begrundelsen for dens afslag.

Artikel 6

Skatteundersøgelser i udlandet

1. En kontraherende part kan tillade repræsentanter for den kompetente myndighed i den anden kontraherende part at rejse ind i den førstnævnte parts område for at udsørge fysiske personer og undersøge protokoller med skriftlig tilladelse fra de berørte personer. Den sidstnævnte parts kompetente myndighed skal underrette den førstnævnte parts kompetente myndighed om tid og sted for mødet med de pågældende fysiske personer.
2. Efter anmodning fra den ene kontraherende parts kompetente myndighed kan den anden kontraherende parts kompetente myndighed tillade, at repræsentanter fra den førstnævnte parts kompetente myndighed er til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den sidstnævnte parts område.
3. Hvis anmodningen som nævnt i stykke 2 imødekommes, skal den kompetente myndighed i den kontraherende part, der udfører undersøgelsen, så tidligt som muligt underrette den anden parts kompetente myndighed om tid og sted for undersøgelsen, om den myndighed eller person, der er udpeget til at udføre undersøgelsen, og om procedurerne og betingelserne, som kræves af den førstnævnte part for udførelsen af undersøgelsen. Alle beslutninger med hensyn til udførelsen af undersøgelsen skal træffes af den part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 7

Mulighed for at afslå en anmodning

1. Den anmodede parts kompetente myndighed er ikke forpligtet til at indhente eller videresende oplysninger, som den anmodende part ikke ville være i stand til at indhente i henhold til sin egen lovgivning til brug for administration eller håndhævelse af sin egen skattelovgivning. Den anmodede parts kompetente myndighed kan afslå at yde bistand, hvis anmodningen ikke er fremsat i overensstemmelse med denne aftale.

2. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part en forpligtelse til at videregive oplysninger, der ville afsløre nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode. Uanset det foranstående skal oplysninger af den type, som er beskrevet i artikel 5, stykke 4, ikke behandles som en sådan hemmelighed eller fremstillingsmetode, alene fordi de opfylder kriterierne i dette stykke.

3. Bestemmelserne i denne aftale pålægger ikke en kontraherende part en forpligtelse til at indhente eller videregive oplysninger, som ville afsløre fortrolig kommunikation mellem en klient og en advokat eller anden tilsvarende juridisk rådgiver, når sådan kommunikation

- a) er frembragt med det formål at søge eller yde juridisk rådgivning, eller
- b) er frembragt med det formål at blive brugt i eksisterende eller overvejede juridiske handlinger.

4. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis meddelelsen af oplysningerne ville være i strid med almene hensyn ("ordre public").

5. En anmodning om oplysninger kan ikke afslås af den grund, at skattekravet, som giver anledning til anmodningen, bestrides.

6. Den anmodede part kan afslå en anmodning om oplysninger, hvis den anmodende part har anmodet om oplysningerne til administration eller håndhævelse af en bestemmelse i den anmodende parts skattelovgivning eller ethvert krav i forbindelse hermed, der diskriminerer mod en statsborger i den anmodede part sammenlignet med en statsborger i den anmodende part under samme omstændigheder.

Artikel 8 *Tavshedspligt*

Enhver oplysning, som en kontraherende part har modtaget i henhold til denne aftale, skal holdes hemmelig og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder) inden for den kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med ligning eller opkrævning, tvangsfuldbyrdelse af eller retsforfølgning, eller afgørelser af klager med hensyn til skatter, som er omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende sådanne oplysninger til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles til nogen anden person eller enhed eller myndighed eller til nogen anden jurisdiktion uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den anmodede parts kompetente myndighed.

Artikel 9
Omkostninger

Tilfælde af omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, skal aftales mellem de kontraherende parter.

Artikel 10
Gensidig aftaleprocedure

1. Hvis der opstår vanskeligheder eller tvivl mellem parterne om gennemførelsen eller fortolkningen af denne aftale, skal de respektive kompetente myndigheder bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale.
2. I tillæg til de bestræbelser, der omtales i stykke 1, kan de kontraherende parters kompetente myndigheder gensidigt beslutte de fremgangsmåder, som skal anvendes efter artikel 5 og 6.
3. De kontraherende parters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på opfyldelsen af denne artikel.

Artikel 11
Ikrafttræden

1. Hver af de kontraherende parter skal give den anden skriftlig underretning om gennemførelsen af de fremgangsmåder, der er påkrævet efter dens lovgivning, for aftalens ikrafttræden.
2. Denne aftale træder i kraft den tredvte dag efter modtagelsen af den seneste af disse underretninger og derefter have virkning:
 - a) for så vidt angår skattestraffesager, på denne dato;
 - b) for så vidt angår alle andre sager, som omfattet af artikel 1, for skatteperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i det år, som følger efter den dag, hvor aftalen træder i kraft, eller hvis der ikke er nogen skatteperiode, på alle skattekrav, som opstår på eller efter den 1. januar i det år, som følger efter den dag, hvor aftalen træder i kraft.

Artikel 12
Opsigelse

1. Denne aftale skal forblive i kraft indtil den opsiges af en part. Hver part kan opsiges aftalen ved at give en skriftlig meddelelse om opsigelse til den anden part. I så fald skal aftalen ophøre med at have virkning den første dag i den måned, som følger efter udløbet af en periode på seks måneder efter datoen, hvor den anden part modtog meddelelse om opsigelsen.

2. I tilfælde af opsigelse forbliver begge kontraherende parter bundet af bestemmelserne i artikel 8 med hensyn til enhver oplysning, der er modtaget efter aftalen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet aftalen.

Udfærdiget i Paris, den 12. januar 2010, i to eksemplarer på engelsk.

For regeringen i Kongeriget Danmark

For regeringen i Republikken San Marino

Anne Dorte Riggelsen

Antonella Mularoni